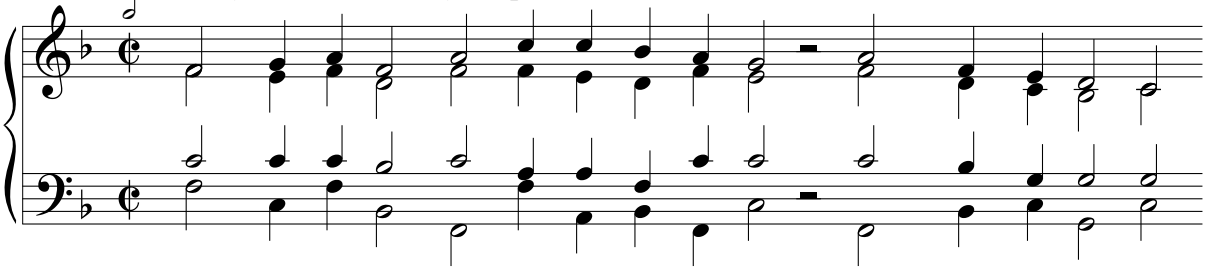
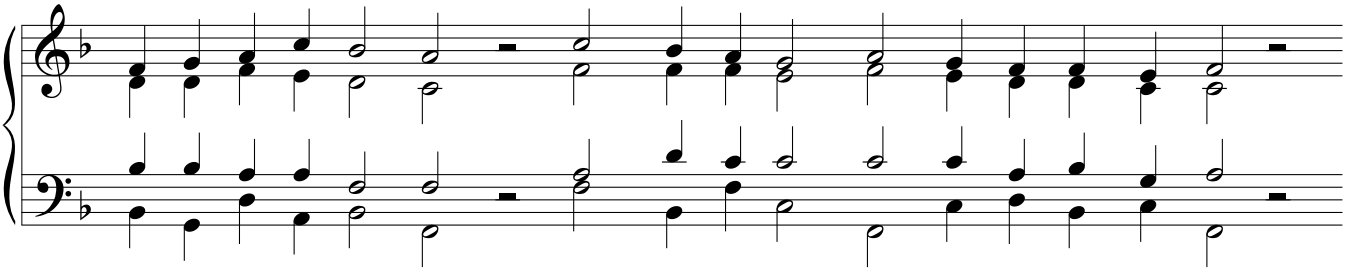
150

Ž 119
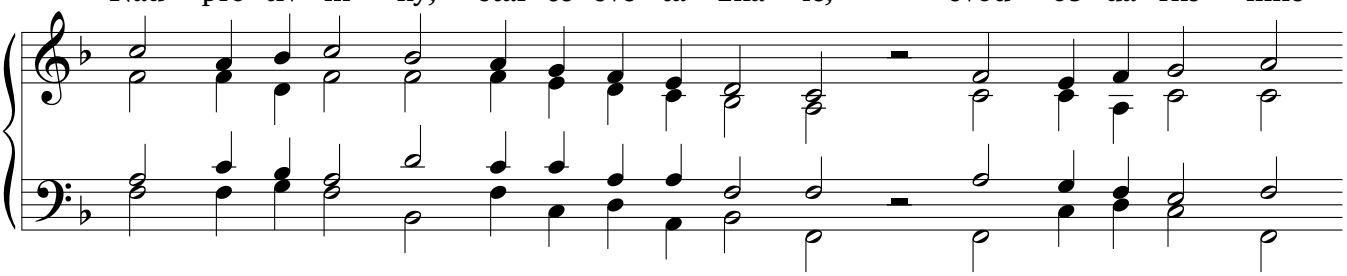
1. Tvůj zá-kon znát je pro mě ra-do-stí, v něm dnem i no-cí

roz-va-žu-ji stá-le, v něm na-chá-zím zdroj věč-né mou-dro-sti.
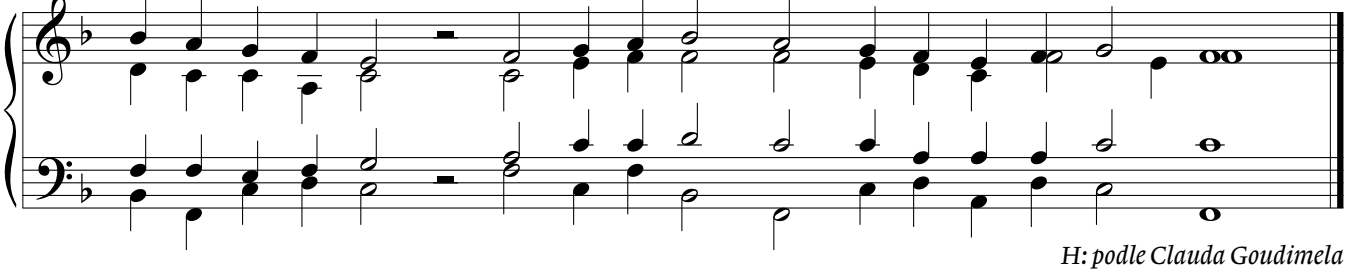

Nad pro-tiv-ní-ky, star-ce svě-ta zna-lé, svou ob-da-řils mne

pro-zí-ra-vo-stí. Tvou vů-li chtěl bych pl-nit ke tvé chvá-le.

3 sloky

H: podle Clauda Goudimela